

λή αιτήσεως προς οίανδήποτε Δημοσίαν Αρχήν περί είταγωγής αυτού εις τι νοσοκομείον ή περί εξέτασώς του παρά της Ανωτάτης Στρατού Υγειονομικής Επιτροπής επίσημως αποδεικνυμένην.

2. Η τελευταία παράγραφος της περιπτώσεως Ι' του άρθρου 3 του Νόμου 5 του 1943 καταργείται άφ' ής ίσχυεν.

3. Οι πράξεις, οι δε μέχρη της ισχύος του παρόντος νόμου έχουν ενδοθή αποφάσεις της Επιτροπής Κανονισμού Πολεμικών Συντάξεων ή πράξεις ή αποφάσεις του Ήλεγκτικού Συνεδρίου, δι' όν εκανονίσθη συντάξεις δυνάμει του νόμου 5 του 1943 επανεισάγονται αυτεπαγγέλτως προς έκδοσιν νέας αποφάσεως ή πράξεως. Καί έφ' όσον μόν πληρούνται οι όροι του Α. Ν. 2734 του 1940, ως ούτος έτροποποιήθη μεταγενεστέρως και διά του παρόντος νόμου, διατάσσεται ή εξακολούθησις της καταβολής της συντάξεως, άλλως διατάσσεται ή διακοπή της συντάξεως, ήτις επέρχεται μετά τριμήνον από της χρονολογίας εκδόσεως της περί διακοπής αποφάσεως ή πράξεως.

*Άρθρον 4.

1. Όπλίται παθόντες εκ τραύματος ή νοσήματος αποτόκου των κακουχιών του πολέμου, επικαλούμενοι επίδειξιν της καταστάσεως της υγείας των μετά την εκ των τάξεων του στρατεύματος απομάκρυνσιν των, δύνανται εντός έτους, από της δημοσίευσως του παρόντος, ή, προκειμένου περί όπλιτών υπηρετούντων εισέτι, εντός έτους από της απολύσεως των εκ των τάξεων του στρατεύματος, να αιτήσωνται την έφ' άπαξ επανεξέτασιν των παρά της οικείας στρατ. Υγειονομικής Επιτροπής επί τώ τέλει του όριστικού προσδιορισμού του βαθμού ανικανότητος αυτών.

2. Η σύνταξις των εν τώ προηγουμένω έδαφίω αναγραφέντων κανονίζεται βάσει του μετά την επανεξέτασιν καθορισθέντος ποσοστού ανικανότητος, είτε τούτο είναι ανώτερον είτε κατώτερον του άρχικώς καθορισθέντος τούτου και είναι πληρωτέα από της χρονολογίας εκδόσεως της σχετικής αποφάσεως της Επιτροπής Κανονισμού Πολεμικών Συντάξεων ή του Ήλεγκτικού Συνεδρίου.

3. Καταργείται το έδαφίον 1 του άρθρου 1 και το έδαφίον 1 του άρθρου 2 του Ν. Διατάγματος 2178 του 1943. Αί δε έάσει τούτων ενεργηθείσαι επανεξετάσεις θεωρούνται ως κατά τας διατάξεις του παρόντος ενεργηθείσαι.

4. Αί διατάξεις των εδαφίων 1 και 2 του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται και διά τους αναπήρους των παλαιών πολέμων, καταργουμένου από της ισχύος του παρόντος του εδαφίου 4 του άρθρου 9 του Νόμου 3122.

*Άρθρον 5.

1. Αί οικογένειαι των εφέδρων άξιωματικών και όπλιτών του στρατεύματος των εκ της γήσου Κρήτης στρατευθέντων και υπηρετησάντων έξω της γήσου κατά τον πόλεμον 1940—1941, θανόντων δε διάρκουσης της αναγκαστικής εκτός της Κρήτης διαμονής των ή εντός τριμήνου από της είς Κρήτην έπιστροφής των συνεπεία οίουδήποτε νοσήματος, αποτόκου των κακουχιών του πολέμου, ή των ειδικών συνθηκών, ύφ' ός διεβίωσαν ούτοι, ή γεγονότος σχέσιν έχοντας προς την έμπόλεμον κατάστασιν, δικαιούνται συντάξεως κατά τας διατάξεις του Αναγκαστικού Νόμου 2734 του 1940, ως ούτος έτροποποιήθη μεταγενεστέρως και διά του παρόντος.

2. Τα έν δαφίους 1 και 2 του άρθρου 4 του Ν. Διατάγματος 600 του 1941 όριζόμενα εφαρμόζονται και προκειμένου περί των αυτοκτονησάντων κατά την διάρκειαν του τελευταίου πολέμου όπλιτών εν γένει.

3. Το άρθρον 15 του Ν. Διατάγματος 1294 (1942) καταργείται από της ισχύος του Νόμου 4 του 1943.

4. Αί διατάξεις της δευτέρας και τρίτης παραγράφου της περιπτώσεως α' του εδαφίου 1 του άρθρου 38 του Διατάγματος της 31 Οκτωβρίου 1935 «περί άπονομής κλπ.» εφαρμόζονται και προκειμένου περί του κανονισμού της συντάξεως

των οικογενειών των αποδιούντων συνταξιούχων αναπήρων καλέμου.

5. Το προηγουμένον δάφιον ισχύει άφ' ής και ό Αναγκαστικός Νόμος 2650 του 1940, αί δε κατ' αντίθεσιν τούτου και του εδαφίου 3 του παρόντος άρθρου εκδοθείσαι αποφάσεις αναθεωρούνται οίκοθεν παρά της Επιτροπής Κανονισμού Πολεμικών Συντάξεων.

6. Προθεσμία διά την άσκησιν του δικαιώματος συντάξεως κατά τας διατάξεις των Αναγκαστικών Νόμων 2650, 2665 και 2666 του 1940 παρά των δικαιουμένων τοιαύτης, όρίζεται εις εξαμήνον από της δημοσίευσως του παρόντος νόμου. Αιτήσεις των άνωτέρω άπορριφθείσαι ως εκπρόθεσμοι παρά της Επιτροπής Κανονισμού Πολεμικών Συντάξεων επανεισάγονται αυτεπαγγέλτως ή τή αιτήσει των ενδιαφερομένων προς έκδοσιν νέας αποφάσεως.

*Άρθρον 6.

Η αληθής έννοια του εδαφίου 1 του άρθρου 9 του Αναγκαστικού Νόμου 2734 του 1940 είναι ότι ή Ανωτάτη Στρατού Υγειονομική Επιτροπή μορφώνει γνώμην περί της σχέσεως της νόσου προς τας κακουχίας του πολέμου λαμβάνουσα ύφ' όψιν μόνον το είδος της νόσου και τας συνθήκας, ύφ' ός εξαδηλώθη αυτή, άποφαινομένη κατά την ανεξέλεγκτον έν προκειμένω έπιστημονικήν της κρίσιν και ανεξαρτήτως των εκ του νόμου τυχόν τιθεμένων χρονικών περιορισμών διά την θεμελίωσιν δικαιώματος συντάξεως.

*Άρθρον 7.

1. Η άναπροσαρμογή των συντάξεων των περί όν ή περίπτωσις ε' του άρθρου 2 του Νόμου 70 του 1943 πρώτων γίνεται μόνον έφ' όσον ή Επιτροπή του άρθρου 10 του Αναγκαστικού Νόμου 2414 του 1940, προς ήν παράπέμπονται οι σχετικοί φάκελλοι παρά της Γενικής Διευθύνσεως Δημοσίου Λογιστικού, άποφανθή περί του ότι ύφίστανται τα πραγματικά περιστατικά και βάσει των όποιων θεμελιώθη το εις σύνταξιν δικαίωμα.

Η Επιτροπή αυτή εκτιμώσα τα έν τώ φανέλλω έγγραφα άποφαίνεται κατ' έλευθεράν κρίσιν, έν άμφιβολιά δε δύναται να διατάξη την επημελεία του δικαιούχου πρόσκομίσιν οίονδήποτε αποδεικτικών έγγραφών ή και την εξέτασιν μαρτύρων.

2. Η κατά τ' άνωτέρω άπόφασιν της Επιτροπής του άρθρου 10 του Α. Ν. 2414 του 1940 δέν είναι υποχρεωτική διά το Έλ. Συνέδριον, εις ός περιπτώσεις τούτο κρίνει ένδικον τι μέσον κατά άποφάσεως της Επιτροπής Κανονισμού Πολεμικών Συντάξεων, ένώπιον τούτου άσκούμενον.

*Άρθρον 8.

1. Είς τας διατάξεις του άρθρου 6 του Α. Ν. της 22 Νοεμβρίου 1935 «περί τροποποιήσεως κλπ.» ως έτροποποιήθη μεταγενεστέρως και του άρθρου 1 του Α. Ν. της 25 Ιανουαρίου 1936 «περί τροποποιήσεως κλπ.», ύπάγονται οι κατά τους όρους των διατάξεων τούτων απομακρυνθέντες της ύπηρεσίας α') άξιωματικοί της Αστυνομίας Πόλεων και β') μόνιμοι όπλίται του Στρατού της Ήρας, Θαλάσσης, Αέρος και Χωροφυλακής, έφ' όσον κέκτηνται δεκαετή τουλάχιστον συντάξιμον ύπηρεσίαν.

2. Η σύνταξις της πατρικής οικογενείας των φονευθέντων ή φονευμένων κατά την εκτέλεσιν διατεταγμένης ύπηρεσίας και των θανόντων ή θνησκόντων συνεπεία τραυμάτων ληφθέντων κατά την εκτέλεσιν τοιαύτης ύπηρεσίας Δημοσίων Έπαλλήλων συνίσταται εις τα 3/4 της εις τους αποδιώσαντας λογιζομένης ως άπονεμητέας τοιαύτης.

3. Οι δυνάμει του άρθρου μόνου του Α. Ν. 1696 του 1939 απομακρυνθέντες της ύπηρεσίας λόγω μειώσεως του όριου ήλικίας αυτών δικαιούνται συντάξεως άνωτέρου βαθμού, έφ' όσον κατά την άπομάκρυνσιν των εκέκτηντο πριετή τριτάχιστον ύπηρεσίαν έν τώ αὐτῷ βαθμῷ ή μισθῷ.

4. Είς τας διατάξεις της β' παραγράφου του εδαφ. 2 του άρθρου 82 του Διατάγματος της 31 Οκτωβρίου 1935 «περί άπονομής κλπ.» ύπάγονται και οι συνταξιοδοτηθέντες δυνάμει

των Νόμων 1185 του 1917, 2146 του 1920 και του άρθρου 44 του Ν. Διατάγματος της 23^{ης} Νοεμβρίου 1925 «περί νομοθετικής κλπ.».

5. Η παράγραφος τρίτη του άρθρου 2 του άρθρου 5 του Αναγκαστικού Νόμου 977 του 1937 ως τροποποιήθηκε διά του άρθρου 13 του Αναγκαστικού Νόμου 1635 του 1939 και του άρθρου 9 εδ. 2 του Ν. Διατάγματος 600 του 1941 καταργείται.

6. Το άρθρον 2 των άρθρων 10 και 41 του Διατάγματος της 31^{ης} Οκτωβρίου 1935 «περί απόνομης κλπ.» αντικαθίσταται ως εξής:

«Το ποσό των τούτων ορίζεται ως εξής: α) 85 ο) επί του μισθού μέχρι δρχ. 4.000, β) 80 ο) επί του μισθού από δρχ. 4.001 μέχρι δρχ. 13.000 και γ) 75 ο) από δρχ. 13.000 και άνω».

7. Το άρθρον 63 του Δ) της 31^{ης} Οκτωβρίου 1945 «περί απόνομης κλπ.» καταργείται ως εξής:

8. Είς τα άρθρα 14 και 45 του Δ) της 31^{ης} Οκτωβρίου 1935 «περί απόνομης κλπ.» ως ταύτα αντικαταστάθηκαν διά του άρθρου 5 του άρθρου 3 του Α. Ν. 2414 του 1940 προστίθεται τρίτη παράγραφος ισχύουσα ως εξής και το άρθρο 3 του Α. Ν. 2414 του 1940 ισχύει ως ακολούθως:

«Οι κατά τ' ανωτέρω περιορισμοί δεν εφαρμόζονται εάν η πάλη της απολύτης διατελής εν υπηρεσία πληροῦς τους όρους των άρθρων 12 και 44».

9. Η κατά τὰ άρθρα 1, 3 και 5 του παρόντος άρθρου αναγνωριζόμενη σύνταξις ως και η κατά τὰ λοιπά άρθρα αναγνωριζόμενη αύξησης της ήδη λαμβανόμενης σύνταξως είναι πληρωτέα από της χρονολογίας εκδόσεως της σχετικής πράξεως ή αποφάσεως του Ελεγκτικού Συνεδρίου.

Άρθρον 9.

Ο Υπουργός των Οικονομικών δύναται, εφ' όσον κρίνει ότι έχρηγήθη παρά τον νόμον σύνταξις ή μείζων της υπό του νόμου καθοριζόμενης τοιαύτης να αίτηται οποσδήποτε παρὰ του Ελεγκτικού Συνεδρίου ή της Επιτροπής Κανονισμού Πολιτικών Συντάξεων την επανεξέτασιν των σχετικών υποθέσεων.

Κατά των ούτως εκδιδόμενων αποφάσεων ή πράξεων, όν τὰ αποτελέσματα επέρχονται από της χρονολογίας εκδόσεως των, διατηρούνται τὰ κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις δικαιώματα άσκήσεως των ενδίκων μέσων της αναθεωρήσεως, ένστάσεως ή προσφυγής.

Άρθρον 10.

1. Η κατά τὸ άρθρον 4 του άρθρου 27 του Διατάγματος της 31^{ης} Οκτωβρίου 1935 «περί απόνομης κλπ.», ως τροποποιήθη μεταγενεστέρως άρμοδιότης των Επιτροπών Απαλλαγών μεταβιβάζεται διαρκούσης της έμπολέμου καταστάσεως εις τὰς κατά τὸ άρθρον 13 του Α. Ν. 1924 του 1942 Υγειονομικὰς Επιτροπὰς, εάν και εφ' όσον αἱ Επιτροπαὶ Απαλλαγών δεν υφίστανται. Είς τήν περίπτωσιν ταύτην ή Ανωτάτη Στρατοῦ Υγειονομική Επιτροπή αποφαινεται και άνευ εξέτασεως του παθόντος, βάσει των εν τῷ φακέλλῳ στοιχείων διναμένη νὰ διατάξη, εφ' όσον κρίνει τούτο άναγκάσιν επανεξέτασιν του παθόντος παρὰ της οικείας Στρατιωτικής Υγειονομικής Επιτροπής.

2. Επιτρέπεται, κατὰ τήν διάρκειαν του πολέμου και εφ' όσον παρίσταται άδυναμία υποβολής αίτησεως ποδ' άσκήσιν δικαιώματος σύνταξως παρὰ του έχοντος τὸ πρὸς τούτο δικαίωμα, ή υποβολή της αίτησεως παρὰ της οικουγενείας αὐτου.

3. Οἱ συμφώνως τοῖς άρθροις 5 και 7 του Α. Ν. 1635 του 1939 υποχρεούμενοι εις επανεξέτασιν προσωρινῶν συντάξεων ή απολύσεων της τοιαύτης υποχρεώσεως μέχρι λήξεως της πολεμικῆς περιόδου, εκτός άντιθέτου βουλήσεως τούτου.

4. Καταργείται από της δημοσιεύσεώς του, θεωρούμενον ως μηδέποτε ισχύσαν τὸ από 26 Αύγουστου 1942 Διάταγμα «περί διαβαθμίσεως ήπαλλήλων Δ. Ο. Ε.».

5. Είς τήν εν άρθρῳ 2 του άρθρου 1 του Δ) της 30

Αυγούστου 1940 «περί διαβάθμίσεως κλπ.» καθοριζόμενη διαβαθμίσιν υπάγονται και οἱ διαβαθμισμένοι κατεργασμένοι άπολυτήριον διατάκταί και πτυχίον Γερμανικής, Ιταλικῆς ή Αγγλικῆς.

6. Το άρθρον 2 του άρθρου 5 του Νόμου 70 του 1943 εφαρμόζεται και διά τήν εξαγωγήν του άρθρου 6 του Νόμου 6334 του 1934 εφ' όσον πρόκειται περί θήσεως τέκνου έχοντος υπερεκκατετή ιδίαν δημοσίαν υπηρεσίαν.

Υποθέσεις κρίνεται άντιθέτως παρὰ του Ελεγκτικού Συνεδρίου επανεξετάζονται παρ' αὐτου τῇ αίτησει των ενδιαφερομένων, ή δε τυχόν αναγνωριζόμενη σύνταξις είναι πληρωτέα από της χρονολογίας εκδόσεως της σχετικής πράξεως ή αποφάσεως του Ελεγκτικού Συνεδρίου.

7. Οἱ περιορισμοί του άρθρου 14 του Δ) της 31^{ης} Οκτωβρίου 1935 «περί απόνομης κλπ.» ως ταύτα αντικαταστάθη διά του άρθρου 5 του άρθρου 3 του Α. Ν. 2414 του 1940 και συμπληρῶνται δὲ του άρθρου 8 του παρόντος δὲν εφαρμόζονται προκειμένου περί τακτικών ήπαλλήλων άπολυθέντων ή απολυομένων της υπηρεσίας, βάσει των διατάξεων του άρθρου 5 του Α. Ν. 1 του 1941 «περί άρμοδιοτήτων της Κυβερνήσεως, περί Υπουργῶν κλπ.».

8. Είς τὰς διατάξεις του άρθρου 1 του άρθρου 8 του Δ) της 31^{ης} Οκτωβρίου 1935 «περί απόνομης πολιτικών και στρατιωτικών συντάξεων» υπάγονται μετά 15ετή συντάξιμον υπηρεσίαν πολιτικοὶ και στρατιωτικοὶ συνταξιούχοι χρηματίσαντες μετά τήν απομάκρυνσιν των εκ της στρατιωτικής ή πολιτικής υπηρεσίας Υπουργοὶ και αἱ οικογενεαὶ των εκ τούτων αποβλασάντων.

Η σύνταξις τούτων κανονιζόμενη κατὰ πάσας τὰς διατάξεις του ως άνω Δ) της, ως ετροποποιήθη μεταγενεστέρως είναι πληρωτέα από 1^{ης} Ιουλίου 2^{ης}.

2. Το άναγνωριζόμενον δύναται πράξεως του Ελεγκ. Συνεδρίου δικαίωμα σύνταξις χρόνου παραιμένη εν ισχύ και συνυπολογίζεται διά τον κανονισμόν της σύνταξως μετά του μεταγενεστέρου χρόνου υπηρεσίας.

9. Η περίπτωση ιστ' του άρθρου 16 του Α. Ν. 1294) 42 τροποποιείται ως ακολούθως:

ιστ' Ο εκτός υπηρεσίας χρόνος παραμονῆς των κατὰ τὰς έτη 1912-1924 απομακρυνθέντων ήπωσδήποτε της υπηρεσίας και πληρετούντων κατὰ τήν δημοσίευσιν του παρόντος είτε ως τακτικών ήπαλλήλων είτε ως ήπαλλήλων ή οργανισμών Δημοσίου Δικαίου άπεσπασμένων εν Δημοσίᾳ ήπηρεσίᾳ ή διατελεσάντων εν άποσπάσει υπὲρ τὸ έτος.

Η ούτω προμετρομένη υπηρεσία δὲν δύναται νὰ υπερέη τήν δεκαετίαν.

Υπὸ τὰς αὐτάς προϋποθέσεις προσμετράται ὁ θεωρούμενος ως πραγματική δημοσία πολιτική υπηρεσία και ὁ εκτός υπηρεσίας χρόνος των απομακρυνθέντων εν των Σ.Ε.Κ. κατὰ τὰς έτη 1922-1924 ήπαλλήλων, προκειμένου περί κανονισμού σύνταξως, ήτις δὲν είναι πληρωτέα εκ του Δημοσ. Ταμείου.

10. Είς τὰς Επιτροπὰς Κανονισμού Πολιτικών Συντάξεων μετέχει ως μέλος και ὁ Γενικός Διευθυντής της Γ. Δ. Δ. Α. εν ενεργείᾳ ή εν συντάξει διατελών άναπληρούμενος παρὰ του Διευθυντου των Συντάξεων της Γ. Δ. Δ. Α.

11. Διά τον υπολογισμόν της σύνταξως των οικουγενειών των άναφερομένων εις τὰ άρθρα 5 του Α. Ν. 2650) 1940, 4 του Α. Ν. 2734) 1940 και 2 περίπτωσης β' του Νόμου 70) 1943 ως άπονεμντέα εις τον θανόντα σύνταξις λογίζεται τὸ εν άρθρῳ 4 του Α. Ν. 2650) 1940 ως τούτο ετροποποιήθη μεταγενεστέρως ίριζόμενον ποσὸν βασικῆς σύνταξως του βαθμοῦ οὐτινος τήν σύνταξιν δικαιούνται.

Άρθρον 11.

Η τελευταία παράγραφος του άρθρου 5 του άρθρου 3 του Νόμου 70) 1943, αντικαθίσταται ως εξής:

«Οἱ διατηροῦντες κατὰ τὴν ἰσχύϊν τοῦ παρόντος τὴν ἐκμετάλλευσιν τοῦ περιπτέρου κλπ. μετὰ τὴν ἐκδόσιν τῆς ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς Κανονισμοῦ Πολιτικῶν Συντάξεων, δι' ἧς ἀναπροσαρμοσθῇ ἡ σύνταξις των πρὸς τὰς διατάξεις τῶν Ν. Δ. 507 τοῦ 1941 καὶ 1260 τοῦ 1942 ὑποχρεοῦνται ἐπίσης ὅπως, ἐντὸς τριμήνου ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος, δηλώσωσιν ἀνεκλήτως ἂν ἐπιθυμῶσι τὴν διατήρησιν ἐν ἰσχύϊ τῆς περὶ ἀναπροσαρμογῆς τῆς συντάξεως των ἐκδομένης ἀποφάσεως ἢ τὴν ἐξαφάνισιν ταύτης πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς διατήρησεως τῆς παλαιᾶς συντάξεως καὶ τῆς ἐκμεταλλεύσεως τοῦ περιπτέρου κλπ.»

Ἐν τῇ πρώτῃ περιπτώσει ὑποχρεοῦνται εἰς τὴν διὰ πρωτοκόλλου παράδοσιν τοῦ περιπτέρου κλπ. ἐντὸς τριμήνου ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, ἄλλως μετὰ τὴν πάροδον τοῦ τριμήνου, διακόπτεται ἡ σύνταξις μέχρι τῆς χρονολογίας τῆς διὰ πρωτοκόλλου παραδόσεως τοῦ περιπτέρου εἰς τὴν ἀρμοδίον ἀρχήν.

Διὰ τὸ χρονικὸν διάστημα, καθ' ὃ οἱ ἀνωτέρω διετηρησάντες τὸν περιπτέρον κλπ. ὑποχρεοῦνται εἰς τὴν καταβολὴν ἀναλόγου μισθώματος καθοριζομένου παρὰ τῆς Δ)σεως Δημοσίων Κτημάτων Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν.

Ἐν τῇ δευτέρᾳ περιπτώσει ἐξαφανίζεται ἡ περὶ ἀναπροσαρμογῆς τῆς συντάξεως ἀπόφασις, ὁλόκληρος δὲ ἡ κτῆσις συντάξις ἐπιστρέφεται εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον.

Ἐν περιπτώσει μὴ ὑποβολῆς δηλώσεως τεκμαίρεται ὅτι ὁ συνταξιούχος ἐπιθυμῇ τὴν διατήρησιν τῆς ἀναπροσαρμοσθείσης συντάξεως, ὅτε ἐφαρμόζονται ἀναλόγως τὰ ἀνωτέρω ὀριζόμενα.

Οἱ τυχόντες ἀποκαταστάσεως διὰ περιπτέρου κλπ. ἀνάπηροι πολέμου 1912—1922 ὡς καὶ αἱ οἰκογένειαι θανόντων ἀναπήρων ἀποστερούμενοι μελλοντικῶς τῆς ἐκμεταλλεύσεως τούτων δι' οἷονδήποτε λόγον, δικαιοῦνται τῆς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ν. Δ. 1260) 42 ἡδη κλημένης συντάξεως ἥτις ἄρχεται κατὰ τὴν ἀποφασισμένην ἀπὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ἐπωτοκολληθῇ ἡ σχετικὴ κτῆσις τοῦ συνταξιούχου εἰς τὸ ἀρμόδιον Ὑπουργεῖον.

Ἄρθρον 12.

1. Μέχρι πέρας τῆς πολεμικῆς περιόδου ἐπιτρέπεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν δημοσιευομένης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως νὰ καθορίζωνται τὰ προσακτέα δικαιολογητικὰ διὰ τὸν κανονισμὸν, μεταβίβασιν καὶ ἐν γένει μεταβολὰς τῆς συνταξιοδοτικῆς καταστάσεως τῶν συνταξιούχων ἐφ' ἑκάστῃ κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἐκ ἀνωτέρως βίας δὲν καθίσταται ἐνοικτὴ ἡ προσαγωγή των κατὰ τὰς καμίνους διατάξεις δικαιολογητικῶν.

2. Αἱ ἀποφάσεις αὗται τυγχάνουσιν ὑποχρεωτικαὶ διὰ τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον καὶ τὰς Ἐπιτροπὰς Κανονισμοῦ Πολιτικῶν Συντάξεων.

3. Διὰ τῶν ἰδίων ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν δύναται ν' ἀξιῶται ἡ παροχὴ ἀξιοπολέων ἐγγυήσεων πρὸς τὸ Δημόσιον διὰ τὸν κανονισμὸν, μεταβίβασιν καὶ πληρωμὴν τῶν συντάξεων.

4. Ἐάν δὲν διὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἐπιταχθῇ ἡ παροχὴ προσηγορικῆς ἐγγυήσεως ταῦτα πρὸς τὸ Δημόσιον καὶ τὸ Δημόσιον, καθίσταται οὕτως ὑπόχρεος ὁ ναντι τοῦ Δημοσίου, ὡς πρωτοφειλέτης διὰ τὴν ἀποπληρωμὴν πάσης ἐνδεχομένης ζημίας τοῦ Δημοσίου. Ἡ τυχὼν ζημία

τοῦ Δημοσίου δι' ἣν παρεσθῇ ἡ ἐγγύησις βεβαιούται εἰς βάρος τοῦ ἐγγυητοῦ ὡς Δημοσίον ἐσθόν, καὶ εἰσπραττεται κατὰ τὰς καμίνους διατάξεις τοῦ Νόμου περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσθῶν.

5. Αἱ συντασσόμεναι τυχὼν συμβολαιογραφικαὶ πράξεις διὰ τὴν παροχὴν κατὰ τ' ἀνωτέρω ἐγγυήσεως πρὸς τὸ Δημόσιον ἀπαλλάσσονται παντὸς φόρου καὶ τελῶν χαρτοσήμου.

Ἄρθρον 13.

1. Εἰς περιπτώσιν ἀπωλείας τοῦ ἀπαικτοῦ δελτίου (ἐν τῇ τῆς τοῦ συν)χοῦ ἢ τοῦ βιβλίου συνταξιοδοτικῶν ἀποδείξεων, χορηγεῖται αἰτήσι τοῦ ενδιαφερομένου, ὑποβάλλομένη εἰς τὸ ἀρμόδιον Ταμεῖον, ἕτερον τοιούτον ὑποκείμενον εἰς τέλος δημοσίων 1000, εἰσπραττόμενον δι' ἐπικολλήσεως ἀναλόγου κινήσεως τοῦ ἐπιστάτου ἐπὶ τοῦ ἀπαικτοῦ δελτίου ἢ τοῦ βιβλίου ἀποδείξεων.

2. Εἰς περιπτώσιν ἀπωλείας καὶ τούτου τοῦ ἐκδομένου νέου δελτίου ταυτότητας ἢ βιβλίου συνταξιοδοτικῶν ἀποδείξεων ὑπόκειται εἰς τέλος πενταπλάσιον τοῦ ἀνωτέρω.

3. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, δημοσιευομένης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, δύναται ν' ἀξιῶται τὸ κατὰ τ' ἀνωτέρω τέλος.

Ἄρθρον 14.

Εἰς περιπτώσιν εἰσπράξεως παρὰ συνταξιούχου τῆς συντάξεως τοῦ αὐτοῦ χρονικοῦ διαστήματος παρὰ διαφόρων Δημοσίων Ταμείων δύναται νὰ διατάσσεται παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἀσχέτως πρὸς τὴν ποινικὴν εὐθύνην τούτου εἰσπραττόντος καὶ ἡ ἐπὶ τριμηνίαν διακοπὴ τῆς πληρωμῆς τῆς συντάξεώς του.

Ἄρθρον 15.

1. Αἱ ἐν ἐδαφίῳ 8 τοῦ Ἀρθροῦ 10 τοῦ Ν. Δ. 600 τοῦ 1941 λέξεις «ὁ χρόνος τῆς ἐν τῇ μόνιμῳ ταύτῃ θέσει ὑπηρεσίας των» ἀντικαθίστανται διὰ τῶν λέξεων «ὁ χρόνος τῆς ἐν τῇ μὴ μόνιμῳ ταύτῃ θέσει ὑπηρεσίας των».

2. Αἱ ἐν ἀρθρῳ 17 τοῦ Ν. Δ. 1294 τοῦ 1942 λέξεις «ἀπὸ τῆς ἀπολύσεώς του ὡς ἐκ τῆς μὴ μόνιμῳ θέσεώς του» ἀντικαθίστανται διὰ τῶν λέξεων «ἀπὸ τῆς ἀπολύσεώς του ἐκ τῆς μόνιμῳ θέσεώς του».

Ἄρθρον 16.

Ἡ ἰσχύς τοῦ παρόντος Νόμου συντακτικοῦ χαρακτῆρος καὶ περιεχομένου, ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, ἐξαίρεται τῶν διατάξεων δι' ἃς ἄλλως ὀρίζεται ἀνωτέρω.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Ἰουλίου 1943

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

ΙΩΑΝΝΗΣ Α. ΠΑΛΛΗΣ

Τὰ Μέλη

Κ. ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ, Α. ΤΑΒΟΥΛΑΡΗΣ, Ν. ΛΟΥΒΑΡΙΣ, Ε. ΤΣΙΡΟΝΙΚΟΣ, Α. ΓΕΡΟΝΤΑΣ, Β. ΚΑΡΑΠΑΝΟΣ,

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Ἰουλίου 1943

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός

Κ. ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ